

Publicaties 2008 –Inhoudsopgave

Klik op het item die u wenst te lezen !

Astrologie en de post-moderne wereld.	1
DE OUDE OPVOEDINGSSYSTEMEN ZIJN PASSÉ...WAT NU ?.....	2
DE GEDREVENHEID VAN DE MENS.....	3
HET ONTWORTELDE MODERNE DENKEN.....	4
MONOTHEÏSME EN XENOFOBIE	5
Een aangekondigde film (2e deel).....	6
Euthanasie en overgaan.....	7
Yves Leterme deel 2 (deel 1 vindt u bij recente artikels op datum van 14/06/2007).....	8
Hoe juister het inzicht, hoe effectiever de helende kracht	9
De horoscoop: je kosmische GPS.	10
Het rechte (en het kromme) pad naar de toekomst	10

Astrologie en de post-moderne wereld

Zeer velen, met een onvoorwaardelijk respect voor de ratio opgevoed, zien dikwijls niet zo goed meer waar het uiteindelijk toe dient, waar dat nu nog verder, na zoveel eeuwen beschaving, naartoe moet.

De felle nadruk op de logische ratio heeft een kloof geslagen. Of is het een doodswonde, die niet meer te genezen valt?

Ja, de logische ratio is in staat mega-buildings te bouwen, zeer ingewikkelde chirurgische operaties met succes sterk levensverlengend af te ronden. We hebben de logische ratio steeds meer broodnodig, want we zijn tot boven onze kruin afhankelijk van onze

elektronische en digitale bouwsels. Alleen de zuiver, perfect en nauwgezet toegepaste logische ratio kan ons hier behoeden voor groot onheil. Anders storten om de haverklap die grote viaducten in, crashen vliegtuigen, en sterft men op de operatietafel door een kleine misrekening bij de anesthesie of dgl.

Intussen zijn we zo gewoon geworden te denken binnen onze huidige levensjaren, en durven niet meer anders dan verdere verbindingen af te doen als louter speculatief. En dan staat daar zo'n jonge mens, eenzaam en met zijn liefdesvragen en doodsangsten niet meer wetend waarom.

Vroeger was de stap naar de wereld boven ons, onder ons, vóór ons en na ons, veel kleiner en veel vlotter te nemen. Nu is het van: alleen handelen wanneer je absoluut zeker bent, anders kunnen er zomaar catastrofes gebeuren want nucleaire energie, electriciteit overstijgt in kracht ons kwetsbare biologisch bepaalde lichaam in absolute waarden.

Nochtans de enige antwoorden waar we als kwetsbaar sterfelijk biologisch wezen iets kunnen mee aanvangen liggen onbereikbaar ver verwijderd van de harde logische ratio. Ze zijn maar te ontdekken op het niveau waar wij als mens in het verleden altijd al geleefd hebben, en in de toekomst evenzeer zullen leven.

Kijken naar wat vóór ons huidige leven was (vorige levens, voorouders) en boven ons is (goden, het kosmische) en na ons zal zijn, i.p.v. dat allemaal te zien als een groot koud, leven- en betekenisloos gat - volgens de over-vereerde logische ratio - zal aards menselijk leven tot na 3000, 4000 en verder

DE OUDE OPVOEDINGSSYSTEMEN ZIJN PASSÉ...WAT NU ?

De mensen met enige "filosofische" aanleg boksten vroeger een in onze ogen relatief eenvoudig mensbeeld in mekaar. Zij dachten dan ook te weten hoe men met zo'n menskind moest omgaan, om de toekomst van dat kind, en alsmede de hele mensheid veilig te stellen. Het werd een systeem van gezag, van geboden en verboden, en het hoogste gezag was dan een hoger spiritueel principe, zo hoog dat het niet meer tot deze wereld behoorde, maar huisde in de hemelen.

Oostenrijk: vreemd genoeg zijn zowel Alois Hitler (de vader van Adolf), Fritzl, maar ook Freud Oostenrijkers. Het lijkt wel alsof dat eeuwenoude opvoedingssysteem in Oostenrijk zijn limiet heeft bereikt, en is gecollapsed. De psychiater Alice Miller heeft ergens

aangetoond dat de cultuur die de Nazi's voorhielden eigenlijk nogal visceraal volgt uit het opvoedingssysteem dat grosso modo in het noordelijk westers halfrond heerste.

Na WO II is men dan ook fundamenteel gaan twijfelen. Gezag, macht in opvoeding werden nu beschouwd als uit den boze. De catastrofe was al te groot geweest. De bloeiende vrije markteconomie deed er dan nog een schepje bovenop met als gevolg de situatie zoals ze nu is, en die ieder van ons zelf ondervindt.

Helemaal niets aan begeleiding van kinderen die naar volwassenheid groeien, is ook niet alles. Commerciële, of lagere motieven (drugsmaffia, internetporno?) trachten dan toch de leemte in te vullen. Een mooi en goed lief kan een jongere occasioneel op de weg helpen. Maar de projectie van een mens, die de haalbaarheid aantoont van een bevredigend en nuttig menselijk leven, mag er anderzijds ook nog altijd zijn.

Is zelfs het antwoord op de huidige verwarring.

DE GEDREVENHEID VAN DE MENS

Ik hou er nog altijd rekening mee dat het wezen dat in de loop van de evolutie is ontstaan, en dat in onze taal "mens" wordt genoemd, in feite een zeer riskante onderneming (of experiment) was. En ook zal blijken te zijn.

Ergens is de hele geschiedenis van de cultuur een poging tot verdoezelen van het immanente probleem. Het is een immanent, latent probleem dat af en toe (in oorlogen, burgeroorlogen, godsdienstcrisisen, collectieve zelfmoorden, revoluties...) manifest wordt. In de loop van de geschiedenis creëerde men een God, een hemel, het idee van opeenvolgende incarnaties naar een mooi doel, maar men valt dat dan weer af. Kortom, nu de wetenschappen nog ernstiger zijn geworden moet men toegeven dat men het eigenlijk niet weet.

En toch: overal, over de hele wereld ontstaan grote steden met mega-buildings en kerken en moskeeën en sportaccomodaties en vliegvelden. Die zijn allemaal het werk van dat wezen, dat nauwelijks weet wat het eigenlijk is.

Wat drijft de mens?

HET ONTWORTELDE MODERNE DENKEN

Zo'n titel is voor velen een open deur intrappen.

Zeer velen, met een onvoorwaardelijk respect voor de ratio opgevoed, zien dikwijls niet zo goed meer waar het uiteindelijk toe dient, waar dat nu nog verder, na zoveel eeuwen beschaving, naartoe moet.

De felle nadruk op de logische ratio heeft een kloof geslagen. Of is het een doodswonde, die niet meer te genezen valt?

Ja, de logische ratio is in staat mega-buildings te bouwen, zeer ingewikkelde chirurgische operaties met succes sterk levensverlengend af te ronden. We hebben de logische ratio steeds meer broodnodig, want we zijn tot boven onze kruin afhankelijk van onze elektronische en digitale bouwsels. Alleen de zuiver, perfect en nauwgezet toegepaste logische ratio kan ons hier behoeden voor groot onheil. Anders storten om de haverklap die grote viaducten in, crashen vliegtuigen, en sterft men op de operatietafel door een kleine misrekening bij de anesthesie of dgl.

Intussen zijn we zo gewoon geworden te denken binnen onze huidige levensjaren, en durven niet meer anders dan verdere verbindingen af te doen als louter speculatief. En dan staat daar zo'n jonge mens, eenzaam en met zijn liefdesvragen en doodsangsten niet meer wetend waarom.

Vroeger was de stap naar de wereld boven ons, onder ons, vóór ons en na ons, veel kleiner en veel vlotter te nemen. Nu is het van: alleen handelen wanneer je absoluut zeker bent, anders kunnen er zomaar catastrofes gebeuren want nucleaire energie, electriciteit overstijgt in kracht ons kwetsbare biologisch bepaalde lichaam in absolute waarden.

Nochtans de enige antwoorden waar we als kwetsbaar sterfelijk biologisch wezen iets kunnen mee aanvangen liggen onbereikbaar ver verwijderd van de harde logische ratio. Ze zijn maar te ontdekken op het niveau waar wij als mens in het verleden altijd al geleefd hebben, en in de toekomst evenzeer zullen leven.

Kijken naar wat vóór ons huidige leven was (vorige levens, voorouders) en boven ons is (goden, het kosmische) en na ons zal zijn, i.p.v. dat allemaal te zien als een groot koud, leven-

en betekenisloos gat - volgens de over-vereerde logische ratio - zal aards menselijk leven mogelijk laten tot na 3000, 4000 en verder

Anders niet.

De main stream in het hedendaagse denken is ontworteld, omdat aanhoudend getracht wordt, doelbewust, haast ter kwader trouw, het van zijn wortels af te snijden.

Men hoopt eindelijk tot een klaar en sluitend denken te komen, en de vondst zou hierbij zijn dat men voortaan met de wortels geen rekening meer houdt.

Dit moderne denken zal ooit een dwaalspoor blijken geweest te zijn.

MONOTHEÏSME EN XENOFOBIE

Op deze aardkloot is er misschien niets dat moeilijker te verzoenen is dan monotheïstische godsdiensten. Dat komt omdat zo'n structuren zich zowel op het materiële vlak ontplooiën, ook op het mentale vlak, maar - en dan pas is er niets meer aan te doen - zich samenvatten in een zeer geconcretiseerd symbool: God. De God is door alle volgelingen gekend, en ook door de andersdenkenden. Daarover kan men niet meer onderhandelen, daarmee valt niet te sjacheren. Dat kan men niet verlaten, zonder een gevoel van ontrouw of ontheemding.

Monotheïsme zegt duidelijk wat waar is, en dus van de weerbots wat niet waar is: het denken van de anderen.

Er zouden in loop van de geschiedenis vooral 3 grote monotheïstische godsdiensten geweest zijn: het Judaïsme, het Christendom, en de Islam. De strijd tussen 1 en 2 loopt doorheen de eeuwen, met totale, eigenlijk nauwelijks te vatten degeneratie, de holocaust, (die Endlösung). De strijd tussen 2 en 3 is begonnen in de middeleeuwen en er werd voorspeld dat het tot een beslissende strijd zou komen. En dit zou ongeveer nu zijn. Zo'n voorspelling was al bij al niet zo onverwacht: het zit in de aard van het monotheïsme zelf.

Ideologieën (zonder God) kunnen zich op het mentale vlak terugtrekken, want de massa kent vooral woorden en woorden veranderen in de loop der tijden van betekenis.

Monotheïstische godsdiensten kunnen dat veel minder. Zelfs al vermindert het aantal aanhangers, ze blijven gewoon hangen, want niemand heeft daar echt macht of vat op. Dit in tegenstelling met vroegere polytheïstische godsdiensten, waar de ene cultuur de goden van

de andere cultuur in zich opnam, zodanig dat strijd op leven en dood niet omwille van een God moest worden gevoerd.

Toch moeten we daaruit geraken, want de bedoeling is dat iedereen, - met welke religieuze overleveringen ook behept - gelukkig mag leven, met voldoende voedsel en in voldoende comfort, zowel naar lichaam als naar geest.

Een aangekondigde film (2e deel)

Filosofisch (trachten) bezig zijn houdt ook in dat men zich niet te dicht in het politieke gekrakeel mengt.

Het zou goed zijn dat alle mensen overal ter wereld met mekaar op een min of meer redelijke, respectvolle manier omgaan.

Waar godsdiensten daar vroeger sterk aan meewerkten, zijn ze nu in deze dingen soms een hindernis geworden.

Het is volkomen aanvaardbaar en te rechtvaardigen dat de (miskende en soms verachte) rede dat tracht te doorprikken.

Er zullen nu eenmaal altijd momenten zijn, ook in de eventueel hoogst ontwikkelde samenleving, dat men risico's moet nemen.

Die betogingen in Indonesië, en nu in Pakistan zijn volledig gemanipuleerd, en hebben nauwelijks een reëel object (een filmpje van enkele minuten en enkele cartoons)

Toch kan men dat allemaal doelbewust en in feite volkomen malafide proberen te laten ontploffen.

Ook kan men nu meer bermbommen gaan leggen waar deense of nederlandse patrouilles worden verwacht.

Het ligt in de aard van de menselijke situatie dat men totaal disproportionele straffen kan opleggen en uitvoeren. Dan gaat het erop lijken dat de gestrafte meer schuldig is geworden, terwijl het in werkelijkheid (volgens de rede) de bestraffer is.

Het ligt in de menselijke situatie: wat niet vooruitgaat, gaat achteruit. De rede die niet verder kan, blijft niet ter plaatse hangen, maar gaat onverbiddeijk achteruit.

Absolute, dictatoriale onderwerping in het gezin, in het onderwijs, in de wereld komt vooral tot stand wanneer de "ondergeschikte" de verhouding tussen de daad en de straf niet meer kan zien, en dus voor het meest futiele totaal onverwacht met de zwaarste straffen kan bestraft worden. (een cartoon, een filmpje).

De rede is de enige uitweg, ook voor al die anderen

Euthanasie en overgaan

Inderdaad Asteor, het is omkeerbaar (euthanasie/zelfmoord) in de door u aangehaalde situaties van deze context.

In dit verband wil ik ook verwijzen naar de dood van Mathias, 18 jaar, die net een slopende chemo-therapie achter de rug had, het leven lachte hem weer toe.

Op zijn 18e verjaardag reed hij 's avonds rond 22u per fiets van de voetbal-vrienden naar de school-vrienden om zijn verjaardag verder te vieren. Ongelukkig komt hij ten val, valt langs de verkeerde kant, en een auto rijdt hem aan...

Mathias overlijdt, na al die doorstane kanker-ellende, een tijdje na het kanker-doodvonnis aan de gevolgen van een auto-ongeluk ... 'toeval' - of net niet ?

Het leven is zwààr, zèèr zwààr, en sommigen zoeken verlichting langs godsdiensten of andere levensbeschouwelijke overtuigingen, gewoon omdat het leven zelf teveel kan worden voor een mens.

Dat is heel beangstigend, het drijft mensen zelfs zóver dat ze beweren dat andere mensen dit overkomt omdat ze het verdiènd zouden hebben...

Yossam (= Reallyghostly / Ghost)

Yves Leterme deel 2 (deel 1 vindt u bij recente artikels op datum van 14/06/2007)

Toch nog even uw aandacht voor de moeilijke situatie rond Yves Leterme - ik wens hem ook langs deze weg het allerbeste.

Ik heb de laatste dagen één en ander van Joyce Hoen gelezen, en daaruit komt een zeer duidelijk beeld naar voor.

Het is inderdaad Saturnus - je plaats in je sociale omgeving - die bij Leterme zeer goed is ontwikkeld. Bemerkt hoe krachtig Saturnus de horoscoop van de heer Leterme in zijn greep heeft, in feite ten goede want sextiel met de zeer alerte, bekwame cluster Mercurius-Venus-Neptunus.

Maar de eigen energie heeft problemen: zowel Zon als Mars (persoonlijk vuur bij uitstek) staan in val.

Toch die grote streving o.l.v. Saturnus om de totale politieke situatie van België ineens grondig aan te pakken en op te lossen (vooral het communautaire sleept al decennia aan) : Pluto staat conjunct MC .

Maar nu wordt Saturnus werkelijk te overheersend, te alles controlerend, hij gaat nu retrograde over het MC: Saturnus steekt (in zijn wreedheid) nog een tandje bij, en het uiteindelijke gevolg is dat het doel nu voor een mens nauwelijks nog te bereiken is.

Die retrograde Saturnus die juist nu over het MC loopt toont dat we het in onze duiding bij het rechte eind hebben.

Wellicht zal Leterme zich genoodzaakt zien een "Sabbat-jaar" (Saturnus) te nemen, en daarna kunnen een in eer herstelde Zon en een terug energieke Mars zeggen hoe het nu best voor hem verder moet.

Hoe juister het inzicht, hoe effectiever de helende kracht .

Willen of niet, klassieke of moderne astrologen, of astrologische leken, nu leven we allemaal in de moderne tijden (en niet in de klassieke).

En als we dan met onze "moderne" ogen naar de klassieke astrologie kijken, dan komen we dikwijls tot het woord, met eerder pejoratieve klank: deterministisch.

Het woord deterministisch zelf is al een modern woord, althans in zijn hedendaagse betekenis, heeft al de bijbetekenis: afwezigheid van vrije wil, dus afwezigheid van vrije, echt zelf-verantwoordelijke mensen.

Soms verstaan wij gewone klassieke woorden al a priori verkeerd, omdat die oudere woorden intussen veel sterker gespecificeerd, gedetailleerd zijn geworden, afgebakend door een veel groter aantal nieuwe woorden dan in die "klassieke" tijden.

De klassieken beschreven hun levenssituatie waarin zij streefden naar een zekere harmonie (denk aan de griekse tempels) terwijl wij die harmonie hebben laten kapot breken ten gunste van doorgedreven wetenschappelijk onderzoek, en zoveel mogelijk welstand en comfort.

Het zijn dus zeer grondig andere tijden geworden. In onze ogen staat determinisme, lot bijna gelijk met fatalisme, iets uitgesproken negatiefs. Toch was het klassieke levensbeeld helemaal niet zo. Wel voelde de klassieke mens zich veel minder autonoom beslissend: vandaar dat in hun mythes en drama's voortdurend goden tussen kwamen ten goede en ten kwade . Door middel van die goden trachtte de schrijver de "ware" positie van de mens te tonen op deze "aardkloot".

Maar ook onze visie is wellicht niet het juiste inzicht op de situatie van de mens: grof geschetst: wij zijn ergens té "voluntaristisch", ook wij houden een mensbeeld hoog dat tegen onderzoek ten gronde geen stand houdt.

Vooraf wanneer erge dingen in het leven gebeuren, leidt zo juist mogelijk inzicht in onze werkelijke "condition humaine" tot aanvaarding van, verzoening met, en uiteindelijk liefde voor het leven zoals het is. En dit juiste inzicht tracht vooral de klassieke astrologie te brengen, in mindere mate de moderne, die andere doeleinden nastreeft.

De horoscoop: je kosmische GPS.

Het is eigenlijk de bedoeling dat alles inderdaad in de horoscoop zou staan, maar heb je ooit een volmaakt mens gezien? Dus hoe geniaal de vondst van zo'n horoscoop ook is, volledig volmaakt zal het ook wel niet zijn.

Toch was de oorspronkelijke opzet dat de duider er alles zou kunnen uithalen. Maar ook dat is in feite bovenmenselijk. Het is te vergelijken met een meester-schaakspeler. De meester-schaakspeler heeft in zijn geheugen een groot aantal vroegere schaakpartijen opgeslagen.

Dat gaat nog, omdat een schaakspel heel duidelijke precieze regels heeft. Astrologie die met taal en beelden werkt, is altijd voor meerdere interpretaties vatbaar.

Astrologie behoort tot de esoterie. We weten maar vaag waar we vandaan komen, wat we zijn, en waar we naartoe gaan. We weten maar vaag wat "niets" zou kunnen zijn, wat God zou kunnen zijn, wat dood is, wat een entiteit is, of hoe we een begrip als "vorige levens" kunnen

inschatten. Niets van dit alles valt in wezen buiten de astrologie.

Dus uiterst moeilijk.

In zo'n onduidelijke wereld worden sterren en planeten, met hun trefzekere bewegingen en onderlinge verhoudingen, een houvast.

Het rechte (en het kromme) pad naar de toekomst

Rassendiscriminatie, godsdienst-fundamentalisme hebben uiteindelijk niet een beloftevolle toekomst in zich. Ze hebben het niet omdat ze in de nabije of verre toekomst onvermijdelijk een levensbedreigend conflict in zich dragen. Dit conflict kan met alle militaire (nucleaire) middelen die nu voorhanden zijn fataal zijn.

De toekomst opent zich voor de mens wel, wanneer alle mensen verantwoordelijkheid op zich gaan nemen voor alle mensen, en discriminatie tussen mensen, op alle niveau's, vermeden wordt.

Nu is er nog de mogelijkheid te proberen die fatale conflicten te vermijden. Niet door inzicht langs één kant te krijgen, maar langs BEIDE kanten. Zodat de strijd om een (denkbeeldige) suprematie of tegen ondergeschiktheid onbestaande wordt.

Wanneer de mens niet op tijd voldoende wijs is - en dat gevaar zit er nu dik in - zal hij het door de feiten leren, tot eigen scha en schande, in bloed, zweet en tranen. Dit is het kromme pad.